

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 480/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. júla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti IZOSTAV – IMP, s. r. o., Horelica 62, Čadca, zastúpenej advokátom JUDr. Marekom Belkom, LL.M., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 26/2015 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 Cb 16/2013) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti IZOSTAV – IMP, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti IZOSTAV – IMP, s. r. o., Horelica 62, Čadca (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 26/2015 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 Cb 16/2013).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ doručil 20. augusta 2013 okresnému súdu návrh, ktorým si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 12 000 € s príslušenstvom proti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „odporca“). Okresný súd vydal 4. októbra 2013 platobný rozkaz, proti ktorému podal odporca 28. októbra 2013 odpor. V ten istý deň odporca uhradil časť dlžnej sumy v sume 2 400 €. Sťažovateľ 22. novembra 2013 zobral v časti návrh späť.

Uznesením z 10. februára 2014 okresný súd v časti o zaplatenie sumy 2 400 € konanie zastavil. Uznesením zo 6. augusta 2014 okresný súd rozhodol o zmene návrhu „*po takmer 9 mesiacoch od čiastočného späťvzatia návrhu*“. Okresný súd následne 15. októbra 2014 nariadil pojednávanie na 9. december 2014.

Dňa 19. októbra 2014 odporca v samostatnom podaní namietol miestnu nepríslušnosť okresného súdu, na základe čoho okresný súd 24. novembra 2014 postúpil vec Okresnému súdu Žilina. Vzhľadom na postúpenie veci okresný súd zrušil nariadené pojednávanie. O postúpení veci okresný súd oboznámil sťažovateľa prípisom doručeným 9. marca 2015.

Sťažovateľ ďalej uvádza:

„Podľa údajov zo súdneho spisu postúpenie veci z 24. 11. 2014 bolo doručené Okresnému súdu Žilina až po 5 mesiacoch dňa 27. 04. 2015.

Okresný súd Čadca postúpenie veci odôvodnil postupom podľa § 105 ods. 1 posledná veta O. s. p. s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR zo dňa 21. 03. 1955, sp. zn. Ncd 393/55.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté počas platnosti a účinnosti zákona č. 142/1950 Zb. o konaní v občianskych právnych veciach, ktorý vychádzal z odlišnej koncepcie občianskeho súdneho konania a odporu priznával iba obmedzené procesné

účinky spočívajúce v prevedení veci z rozkazného do riadneho konania Zároveň podľa tohto zákona námietka miestnej príslušnosti musela byť odôvodnená.

Aktuálny platný Občiansky súdny poriadok od povinnosti odôvodniť námietku miestnej príslušnosti upustil a zároveň zaviedol obligatórne vecné odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR zo dňa 21. 03. 1955, sp. zn. Ncd 393/55 je neaktuálne a nie je vhodné sa ním riadiť pri posudzovaní miestnej príslušnosti. Ak žalovaný v odpore miestnu príslušnosť konajúceho súdu nenamietol, jeho námietku učenú v ďalšom priebehu konania mal Okresný súd Čadca vyhodnotiť ako námietku podanú oneskorene a túto zamietnuť.

Okresný súd Žilina dňa 11. 05. 2015 postupom podľa § 105 ods. 3 O. s. p. predložil Krajskému súdu Žilina z vyššie uvedených dôvodov nesúhlas s postúpením veci z Okresného súdu Čadca.

Krajský súd Žilina uznesením č. k. 13 Ncb/8/2015 zo dňa 27. 05. 2015 rozhodol, že miestne príslušným súdom na prejednanie veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19 Cb/226/2015 je Okresný súd Čadca. Toto uznesenie bolo doručené Okresnému súdu Čadca dňa 02. 06. 2015. Sťažovateľovi bolo citované uznesenie doručené až 15. 02. 2016 spolu s odpoveďou procesného súdu na podanú sťažnosť na prieťahy v konaní.

Krajský súd vo všeobecnosti k miestnej príslušnosti súdov uviedol, že miestna príslušnosť patrí medzi procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať. Vydaním platobného rozkazu Okresný súd Čadca určil ďalší postup vo veci, čím pre žalovaného vymedzil aj prvý úkon, ktorý mu vo veci patril a len v rámci ktorého mohol žalovaný účinne, teda riadne a včas, vzniesť námietku nedostatku miestnej príslušnosti Okresného súdu Čadca na prejednanie a rozhodnutie veci. V danom prípade za prvý úkon, pri ktorom žalovaný mohol vzniesť námietku miestnej príslušnosti sa považuje odpor proti platobnému rozkazu.

Keďže žalovaný voči miestnej príslušnosti Okresného súdu Čadca namietal až v osobitnom podaní zo dňa 19. 10. 2014, doručenom súdu dňa 20. 10. 2014, nemohla byť jeho námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Čadca posúdená ako vykonaná včas, t. j. pri prvom úkone, ktorý žalovanému patril.

... Okresný súd Čadca vykonaním neefektívneho úkonu - postúpenie veci napriek tomu, že mal námietku miestnej príslušnosti zamietnuť spôsobil prietahy v konaní a jeho postupom sa konanie predĺžilo na dobu viac ako 2 roky (28 mesiacov) i keď vec mohla byť vyriešená už podstatne skôr.

Zhrnutie úkonov v chronologickom poradí:

20. 08. 2013 – Návrh na začatie konania

04. 10. 2013 – Platobný rozkaz

28. 10. 2013 – Odpor proti platobnému rozkazu + platba odporcu 2.400,- €

22. 11. 2013 – Vyjadrenie navrhovateľa k odporcu + späťvzatie návrhu o 2.400,- €

+ upravený návrh na začatie konania

Nekonanie procesného súdu v trvaní > 2 mesiace (22. 11. 2013 – 10. 02. 2014)

10. 02. 2014 – Uznesenie o zastavení konania

Nekonanie procesného súdu v trvaní 6 mesiacov (10. 02. 2014 – 06. 08. 2014)

06. 08. 2014 – Uznesenie o pripustení zmeny návrhu (rozhodnutie po takmer 9 mesiacov)

15. 10. 2014 – Vytýčenie termínu pojednávania na deň 09. 12. 2014

20. 10. 2014 – Námietka miestnej príslušnosti odporcu (rok od podania odporu)

28. 10. 2014 – Zrušenie termínu pojednávania

24. 11. 2014 – Postúpenie veci OS ZA - iba písomné podanie

09. 03. 2015 – Postúpenie veci doručené na vedomie právneho zástupcovi sťažovateľa

Nekonanie procesného súdu v trvaní 6 mesiacov (28. 10. 2014 – 27. 04. 2015)

27. 04. 2015 – Postúpenie veci doručené OS ZA (po 6 mesiacoch)

21. 05. 2015 – Nesúhlas OS ZA s postúpením veci zaslaný KS ZA

27. 05. 2015 – Uznesenie KS ZA

02. 06. 2015 – Uznesenie KS ZA doručené OS CA

19. 06. 2015 – Zaslaný spis OS CA

05. 01. 2016 – Sťažnosť v zmysle § 62 zákona č. 757/2004 Z. z.

Nekonanie procesného súdu v trvaní 8 mesiacov (19. 06. 2015 – 15. 02. 2016)

15. 02. 2016 – Sťažnosť na prietahy v konaní – odpoveď

15. 02. 2016 – Uznesenie KS ZA doručené sťažovateľovi

Sťažovateľ podal dňa 05. 01. 2016... predsedovi súdu sťažnosť pre porušovanie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Predsedníčka súdu uvádza, že po prešetrení všetkých skutočností, oboznámení sa so súdnym spisom, ako aj vyjadrením zákonného sudcu má za to, že v danej veci boli v určitých časových úsekoch spôsobené zbytočné prietahy v konaní a predmetná sťažnosť považuje za dôvodnú.

Počas tejto doby bol na majetok odporcu vyhlásený konkurz. Okresný súd Bratislava I začala dňa 16. 03. 2015 konkurzné konanie...

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi.“

Následne sťažovateľ – vychádzajúc z judikatúry ústavného súdu – v sťažnosti uvádza:

„Nesústredeným a neefektívnym postupom súdu bola účastníkovi konania spôsobená nemožnosť vymôcť svoju splatnú pohľadávku, tým bola navrhovateľovi spôsobená škoda.

Právna otázka predložená sťažovateľom Okresnému súdu Čadca nepredstavuje právne ani fakticky zložitú problematiku, aby si vyžadovala riešenie po dobu viac ako 2 roky. Uplatňované právo nie je zložitá a tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, pričom rozhodovacia činnosť všeobecných súdov v obdobných veciach sa opiera o ustálenú judikatúru. Ide o bežné vymáhanie pohľadávky zo vzťahu založeného zmluvou.

Správanie sťažovateľa ako účastníka konania možno, počas celej doby konania, hodnotiť ako aktívne a súčinné, v dôsledku čoho nemohlo prispieť k zdlhavosti konania a nevykazuje znaky, ktoré by mali byť v neprospech sťažovateľa pri posudzovaní zbytočných prietáhov v tomto konaní. Nie sú tu prítomné žiadne relevantné skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sťažovateľ svojím správaním prispel k doterajšej dĺžke namietaného konania, aj keď sťažovateľ nemal veľa príležitostí aktívne sa zúčastňovať konania, keďže vo veci samej sa nekonalo žiadne pojednávanie.

Je nepochybné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7 Cb/16/2013, sp. zn. 7 Cb/26/2015, ktorého je sťažovateľ účastníkom dochádza k prieťahom.

Z dôvodu pasívneho postoja súdu k návrhu sťažovateľa, no najmä z dôvodu uplynutia takmer dvoch rokov od podania odporu proti platobnému rozkazu, som procesný súd požiadal o vytýčenie termínu pojednávania v tejto veci v čo najkratšom možnom čase. Nebolo mi však vyhovené a súd vo veci do dnešného dňa pojednávanie nenariadil, hoci odo dňa podania odporu proti platobnému rozkazu až do dnešného dňa uplynulo už 28 mesiacov!“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Okresný súd Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb/16/2013 a v súčasnosti pod sp. zn. 7 Cb/26/2015 porušil základné právo (sťažovateľa, pozn.)..., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

3. Okresnému súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb/26/2015 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

4. (Sťažovateľovi, pozn.)... priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 13.896,19 €..., ktoré je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. (Sťažovateľovi, pozn.)... priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ odôvodňuje takto:

„Považujeme za primerané, aby bolo sťažovateľovi v tejto veci priznané finančné zadosťučinenie. Domnievam sa, že doba, ktorá uplynula od podania návrhu až doposiaľ, doba 28 mesiacov, je neprimerane dlhá a ničím neospravedliteľná a v podstatnej miere ju spôsobil Okresný súd Čadca nesprávnym úradným postupom.

Činnosť aj nečinnosť, ktorú možno hodnotiť ako nesprávny úradný postup, zahŕňa rozsiahli súbor rozmanitého správania. Bez pochybností za nesprávny úradný postup treba pokladať nedodržanie lehoty určenej v zákone na rozhodnutie o veci. Nesprávny úradný postup sa stáva zároveň postupom porušujúcim ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľ v zmysle § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti porušenia práv sťažovateľa a na význam konania pre sťažovateľa žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 13.896,19 €.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní uznesením odmietnuť bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské

práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

Zo sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že napadnuté konanie začalo 20. augusta 2013, t. j. v čase predbežného prerokovania sťažnosti trvalo štyri roky. Zo zistení ústavného súdu ďalej vyplýva, že Okresný súd Bratislava I začal uznesením z 9. marca 2015 – zverejneným v Obchodnom vestníku 16. marca 2015 – proti odporcovi konkurzné konanie. Uznesením zo 4. augusta 2015 – zverejneným v Obchodnom vestníku 11. augusta 2015 – Okresný súd Bratislava I konkurzné konanie na majetok odporcu zastavil. Zároveň je však relevantné, že Okresný súd Žilina uznesením z 2. júla 2015 – zverejneným v Obchodnom vestníku 9. júla 2015 – začal reštrukturalizačné konanie proti odporcovi. Uznesením z 28. júla 2015 – zverejneným 4. augusta 2015 – Okresný súd Žilina povolil reštrukturalizáciu dlžníka. Vychádzajúc z odôvodnenia tohto uznesenia, dňom nasledujúcim po zverejnení uznesenia v Obchodnom vestníku sa súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, povolením reštrukturalizácie prerušujú. Uznesením z 23. novembra 2015 – zverejneným 27. novembra 2015 – Okresný súd Žilina rozhodol o konverzii tak, že reštrukturalizačné konanie proti odporcovi zastavil, začal proti nemu konkurzné konanie a vyhlásil konkurz na majetok odporcu. Podľa prvej a druhej vety § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú.

Možno konštatovať, že do prerušenia konania okresný súd konal v zásade plynulo – vydal platobný rozkaz, rozhodol o zastavení konania v špecifikovanej časti, rozhodol o zmene návrhu a zároveň na prerokovanie veci nariadil pojednávanie, ktoré bolo následne zrušené – po postúpení veci Okresnému súdu Žilina. Časové intervaly medzi jednotlivými úkonmi – tak ako to vyplýva z chronológie vymedzenej v sťažnosti – boli maximálne šesť

mesiacov – čo možno v zásade považovať za primeranú aktivitu okresného súdu. Napadnuté konanie bolo prerušené po približne dvoch rokoch od jeho začatia.

Pokiaľ ide o prerušenie napadnutého konania, ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Tento účel spravidla nemožno dosiahnuť po právoplatnom prerušení konania, ku ktorému došlo v súlade so zákonom. Ústavný súd v tejto súvislosti v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (m. m. I. ÚS 162/03) konštatuje, že prerušenie konania v dôsledku povolenia reštrukturalizácie, resp. vyhlásenia konkurzu na majetok odporcu podľa zákona č. 7/2005 Z. z., možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným v zákone č. 7/2005 Z. z., nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu stavu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto nečinnosť všeobecného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prieťahy v konaní (m. m. II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06, IV. ÚS 399/09, II. ÚS 548/2016).

Je zrejmé, že v dôsledku povolenia reštrukturalizácie, resp. následne vyhlásenia konkurzu na majetok odporcu, bolo napadnuté konanie prerušené podľa príslušných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. Predmetný konkurz nebol skončený ani v čase predbežného prerokovania sťažnosti a zákonný sudca okresného súdu v napadnutom konaní nemá k dispozícii také prostriedky, ktorými by mohol odstrániť predmetnú prekážku v konaní. Ďalší postup okresného súdu v napadnutom konaní je z tohto hľadiska závislý od priebehu a výsledku konkurzného konania. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nemohol hodnotiť postup okresného súdu v napadnutom konaní po jeho prerušení, keď tento priebežne zisťuje stav konkurzného konania, ako zbytočné prieťahy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, zohľadňujúc celkové trvanie napadnutého konania do jeho prerušenia, ústavný súd odmietol sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd nad rámec uvedeného pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby v prípade pokračovania zbytočných prietáhov v konaní sťažovateľ v tejto veci podal novú sťažnosť.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami obsiahnutými v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júla 2017